

τοῖς ἀνακτόροις εἶπε τοῖς Πέρσαις. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέστη ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου, ἄφετε τὰς παρούσας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν λουτρόν καὶ ἔπειτα λελουσμέναι θὰ ἔλθωσι νὰ σᾶς εὐχῶσιν. » Διατάξας δὲ αὐτὰς νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς τὸν γυναικωνίτην « ἴσους τῇσι γυναιξὶ ἀριθμὸν ἄνδρας λειογενεῖοιους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σιεύσας καὶ ἐγχειρίδια δοὺς παρῆγε ἔσω, παράγων δὲ τούτους εἶπε τοῖσι Πέρσῃσι τάδε· ὦ Πέρσαι, οἴκατε πανδαισία τελεῖη ἵστασθαι· τὰ τε γὰρ ἄλλα ὅσα εἴχομεν καὶ πρὸς τὰ οἶα τε ἦν ἐξουρόντας παρέχειν· πάντα ὑμῖν πάρεστι, καὶ δὴ καὶ τόδε τὸ πάντων μέγιστον, τὰς τε ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐπιδαψιλευόμεθα ὑμῖν ὡς παντελέως μάθητε τιμεόμενοι πρὸς ἡμῶν τῶν περέστε ἄξιοι, πρὸς δὲ καὶ βασιλεῖ τῷ πέμψαντι ἀπαγγείλητε, ὡς ἀνὴρ Ἕλλην Μακεδόνων ὑπαρχος εὖ ὑμέας ἐδέξατο καὶ τραπέζῃ καὶ κοίτῃ· ταῦτα εἶπας Ἀλέξανδρος παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ· οἱ δὲ, ἐπεὶ τὸ σφέων οἱ Πέρσαι ψαύειν ἐπειρῶντο, διεργάζοντο αὐτοὺς (τοὺς ἐξέπαστρευσαν, ἵνα χυδαῖστί μεταφράσωμεν τὸ Ἡροδότειον). Καὶ οὗτοι μὲν τούτῳ τῷ μὶσθῷ διεφθάρησαν, καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ ἑραπῆ ἑαυτῶν. Εἶπετο γὰρ δὴ σφι καὶ ὀχήματα καὶ θεράποντες καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ παρὰσκευὴ· πάντα δὴ ταῦτα ἅμα πᾶσι ἐκείνοις ἡράνιστο.» κτλ.

Ο. Ι.

ΕΠΙΙ ΧΡΥΣΑ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι.

Ἡ σήμερον ἡμέρα, ἐν ᾗ σὺν Θεῷ ἐναρξίν τῶν τοῦ νέου σχο-
λαίου ἔτους ἐκπαιδευτικῶν καὶ παιδαγωγικῶν ἡμῶν ἐργασιῶν